

Recuperar la dignitat

En reivindicació de la sinèdoque –aquella figura literària que permet prendre la part pel tot o el tot per la part–, s’ha de dir que sovint l’encerta de ple. Recuperar la plaça de bous de València per celebrar el 25 d’Abril ha estat també, com apuntàvem des d’aquestes planes la setmana passada, “recuperar València”. I recuperar el País Valencià. Per a la reivindicació, per a la festa, per a la dignitat. El 6 de maig de l’any 2000, quan el Partit Popular s’havia enramat per totes les institucions i havia escampat els fonaments del *nou règim*, que era el seu, Acció Cultural va celebrar el darrer acte reivindicatiu –*aplec*, en deien en aquells anys– al mateix lloc. Va ser l’últim. Un final accidentat, perquè allà on no van poder arribar les noves i severes autoritats va irrompre la intransigència de l’extrema dreta. Una amenaça de bomba va fer que el final de la festa es precipités i que l’alarma i la indignació substituïra la celebració i la festa.

A partir d’aquell moment els successius presidents de la Diputació de València van tancar el recinte als responsables de l’entitat cívica. Molt més cívica que ells i que el seu partit. Alfonso Rus va ser el darrer inquisidor. Com a alcalde de Xàtiva, va fer agra també la festa a Raimon o a Xavi Castillo. I quina alternativa va donar l’ex-president i ex-alcalde Rus als valencians per substituir allò que ell considerava ignominiós? Ara l’haurà d’explicar davant els tribunals.

El *règim* del PP, que s’ha allargat més de dues dècades, ha devastat el país. Els populars valencians van articular un artefacte polític ostentós per fora i buit per dins. Una enorme i pretensiosa mentida que va fer possible també l’enriquiment il·lícit dels seus valedors. Els mateixos que prohibien la celebració del 25 d’Abril a la plaça de bous de València desplegaven un circuit delirant de Fórmula 1 pels carrers del Grau, pretenien assolir el Cabanyal i van tancar Radiotelevisió Valenciana.

Una certa ignomínia s’ha acabat, almenys de moment, i l’ha substituïda una certa dignitat. Molt més comprensiva amb la història dels valencians i també identificada amb la necessitat de recuperar l’empenta i la il·lusió col·lectives. Enguany l’Homenatge a València de la plaça de bous ha comptat amb la participació de les cinc universitats públiques valencianes, la diputació de València, la Generalitat de Catalunya, el Govern Balear, i els ajuntaments de València, Alacant, Castelló de la Plana, Vila-real, la Vall d’Uixó i Almassora. El canvi ha estat total i la substitució ha estat efectiva. Recuperar la plaça de bous de València ha estat la imatge que defineix millor la recuperació d’una ciutat i d’un país.

76 CIÈNCIA I LITERATURA

La doble genialitat de Vladimir Nabokov

78 OBITUARI: PRINCE

‘Purple pain’: el sobtat adéu del príncep

La Galeria

79 LITERATURA

Entrevista a Lluís Maicas

81 MÓN EDITORIAL

82 LITERATURA | Lluís Bonada

L’Ajuntament de Barcelona edita un llibre sobre els racons literaris de la ciutat sense esmenar els nyaps

83 MÚSICA | Xavier Aliaga

Festa a l’estudi de gravació

84 CINEMA | Àlex Gorina

Una història de Mowgli i Sabus...

85 TELEVISIÓ | Toni de la Torre

Poder

86 TEATRE | F. Foguet i Boreu

Màgia amb aires napolitans

87 ART | Ricard Mas Peinado

El Baudelaire de Vallvidrera

88 ART | Ricard Silvestre

Núria Espert des de la història de l’art

89 GASTRONOMIA | J. Fàbrega

L’art de la cuina

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Foto portada: Miquel Lorenzo
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
 Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d’aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l’editor.